

Eșecul celebrării din 1981 a 2000 de ani de la atestarea cetății Buridava

Andrei Popa*

* Școala Doctorală a Facultății de Istorie, Universitatea din București, România, e-mail: andy_popa19@yahoo.com.

Abstract: *The failure of the 1981 celebration of 2,000 years since the attestation of the Buridava fortress. Starting with the 1970s, Romanian historiography began to largely emphasize the importance of the Dacians in the history of Romania, at the expense of the Romans, as a result of the ideological influence of the communist regime on the historical discourse. It was felt, mainly, on the occasion of the organization of jubilee anniversaries that marked the fulfillment of a round number of years passed since a certain historical event had occurred. Among them is the 1981 celebration of the documentary attestation of the Buridava fortress.*

In this study, we will observe the measures proposed by the local Vâlcea authorities that had to be taken at the central level in order to organize the celebration. We will also present the way in which historians argued the necessity of this celebration, and in the end we will show to what extent the proposed measures had come to be.

Keywords: historiography, celebration, communism, Romania, Dacia.

Aniversările jubiliare dedicate unor evenimente din istoria antică a României au constat, de regulă, în celebrări locale dedicate unor cetăți dacice, cărora li s-a atribuit o vechime de ani aproximată. Astfel, au fost celebrate atestările documentare ale cetăților Pelendava – 1750 de ani în 1975, Ziridava – 2000 de ani în 1979 și Petrodava – 2000 de ani în 1980. Ultimele două au fost integrate într-un cadru mai larg, având loc ca urmare a aniversării în 1980 a 2050 de ani de la crearea statului dac condus de Burebista. Însă, în următorul an s-a dorit să fie celebrată împlinirea a 2000 de ani de la atestarea cetății Buridava.

Propunerile și argumentele pentru organizarea aniversării

Măsurile ce urmau a fi luate pentru organizarea aniversării aveau un puternic caracter propagandistic, cu efecte identitare, edilitare și

---

istoriografice. Într-o notă din 18 noiembrie 1980, adresată lui Nicolae Ceaușescu legată de propunerea Comitetului Județean Vâlcea de celebrare a atestării cetății Buridava, Ilie Rădulescu, secretarul Secției de Propagandă a PCR îi cerea președintelui aprobarea propunerilor privind organizarea aniversării, afirmând: „Documentarea prezentată de Comitetul județean [Vâlcea – n.r.] a fost verificată și avizată de specialiști din cadrul Academiei de Științe Sociale și Politice (ASSP), care confirmă că cele propuse corespund adevărului istoric. Propunerea se încadrează în Hotărârea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la periodicitatea aniversărilor”¹.

Creată în 1970, la inițiativa lui Ceaușescu, ASSP era subordonată Secției de Propagandă a PCR și responsabilă de transpunerea istoriografică a tezelor propagandistice promovate de PCR prin hotărârile conducerii de partid în domeniul istoriei². Printre membrii săi se găseau, deopotrivă, atât istorici profesioniști cât și istorici de partid, însă în cazul celebrării Buridavei, cei dintâi vor argumenta necesitatea de a organiza aniversarea cetății.

Propunerile trimise de Rădulescu erau enunțate într-un plan de măsuri trimis către Comitetul Județean Vâlcea. Planul menționa că, în urma studiilor și cercetărilor arheologice ale Muzeului județean Vâlcea, la care contribuiseră ASSP, Institutul de Arheologie și cel de Tracologie, se putea afirma că Râmnicu Vâlcea este identificabil cu cetatea Buridava. Din acest motiv, Comitetul județean Vâlcea considera, cu acordul ASSP, că este necesară aniversarea a 2000 de ani de la atestarea documentară a cetății Buridava. Potențialul eveniment era pus în legătură cu aniversarea statului dac, afirmându-se că marcarea sa „constituie un prilej de evocare a continuității vieții materiale și spirituale pe aceste meleaguri”³. Ca urmare, se considera necesară adoptarea unei serii de măsuri, printre care: organizarea la Râmnicu Vâlcea, în cursul anului 1981, a unei adunări populare, consacrată „aniversării a 2000 de ani de existență a acestei localități, evocării contribuției oamenilor muncii din această străveche vatră românească la păstrarea ființei naționale, la lupta pentru unitate și independență, pentru făurirea noii orânduiri socialiste”; conferirea, în cadrul adunării populare, a Ordinul „Steaua Republicii RSR” clasa I

---

¹ Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond Comitetul Central al Partidului Comunist Român (în continuare ANIC, Fond CC al PCR), Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 58.

² Papacostea 1998, p. 254.

³ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 59.

municipiului Râmnicu Vâlcea, cu participarea soților Ceaușescu; organizarea, cu ajutorul ASSP, a unei sesiuni de comunicări științifice pe tema „Râmnicu Vâlcea – trecut, prezent și viitor”; ridicarea unui monument menit să reprezinte „existența de milenii a poporului român pe aceste meleaguri, lupta lui pentru unitatea statală și independența națională, pentru victoria revoluției și construcției socialiste”; deschiderea unei noi secții de istorie în Muzeul județean Vâlcea, cu rolul reprezentării „luptei de milenii a poporului român pentru unitate și independență națională, a forțelor revoluționare și progresiste, a marilor realizări din anii socialismului”. De asemenea, se dorea și o punere în circuitul turistic a dovezilor existenței civilizației și culturii geto-dacice din zona Vâlcii; editarea unei monografii și a unui album dedicat istoriei județului Vâlcea, ca și realizarea unui supliment social-politic al ziarului *Orizont*, dedicat evenimentului; realizarea unor plachete, insigne jubiliare, a unor timbre și efecte poștale; realizarea de către studioul cinematografic „Alexandru Sahia” și de televiziune a unor filme documentare menite să valorizeze vestigiile istorice ale Vâlcii; redenumirea unor cartiere, străzi și instituții de învățământ și cultură din Râmnicu Vâlcea cu cele de „Burebista”, „Buridava” și „Decebal”; organizarea în cadrul Festivalului național „Cântarea României” a „Ștafetei orașelor dacice”, pe întreg cuprinsul țării, cu scopul de a fi „purtătoare a mesajului de continuitate, unitate, independență, suveranitate și pace – cu finalizare la Buridava-Rm. Vâlcea”; realizarea în parcurile Zăvoi și Gheorghe Magheru a unor lucrări de artă „care să glorifice marile personalități ale istoriei, lupta maselor pentru unitate statală și independență națională”; dezvelirea unei plăci memoriale menite să consemneze evenimentul pentru eternitate; participarea la eveniment a reprezentanților orașului cehoslovac Kromeritz, cu care Râmnicu Vâlcea era înfrățit⁴.

De asemenea, se dorea ca, în plan local, să se organizeze în întâmpinarea evenimentului „acțiuni cu caracter politic, ideologic și cultural-educativ”, bazate pe Programul PCR, documentele Congresului al XII-lea și tezelor promovate de către Ceaușescu⁵, fără a se menționa exemple.

Atașat propunerilor se găsea și o sinteză a studiilor și cercetărilor întreprinse în ultimii 20 de ani, realizată de către Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă a Muzeului Județului Vâlcea. Sinteza

---

⁴ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, ff. 59-61.

⁵ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 61.

aducea argumente istorice în vederea identificării reședinței județene cu cetatea Buridava, menționând localizarea în zonă a dacilor buridavensi de către Ptolemeu, și confirmată de Vasile Pârvan, cel din urmă identificând vechea cetate cu orașul Râmnicu Vâlcea⁶. Mai erau amintite drept surse Registrul lui Hunt – un papirus latin ce menționa prezența în zonă a unui detașament militar roman în perioada războaielor daco-romane, ca și Tabula Peutingeriană, ce prezenta drumurile Daciei romane. Ulterior, mai erau menționate alte descoperiri arheologice locale ce atestau vechimea unor așezări județene, precum și alte descoperiri din Râmnicu Vâlcea⁷.

În continuare, se afirmă că dintre cele 44 de dave menționate în izvoarele antice, Buridava este prima și singura a cărei localizare se confirmă prin intermediul unor inscripții ale epocii precum fragmente ceramice care cuprind cuvântul „bur”, scris cu majuscule latine, de la populația locală – buridavensii, și cuvântul dacic „reb”. Mai sunt menționate dovezi arheologice care atestă faptul că în zonă exista, după Burebista, o formațiune statală condusă de regele Thiamarkos, ca și alte descoperiri precum obiecte religioase și tezaure monetare, amintite pentru a proba existența Buridavei. Apoi, se vorbește despre continuitatea denumirii cetății după cucerirea romană, prin faptul că aceasta a fost păstrată, ca și în cazul altor așezări dacice⁸. Concluzia sintezei afirma:

„Argumentele prezentate vin să confirme teza potrivit căreia în vatra actualului municipiu Râmnicu Vâlcea pulsa o viață organizată într-o davă, care echivalează defapt cu un puternic centru politic, economic, militar și religios, condus de un rege – Thiamarkos. Municipiul Râmnicu Vâlcea care s-a ridicat și s-a dezvoltat în acest colț de țară, cu o remarcabilă locuire și persistență dacică și daco-romană, rămâne moștenitorul de drept al Buridavei de acum 2000 de ani”⁹.

Urma un referat despre documentarea vieții urbane a orașului Râmnicu Vâlcea, veche de 2000 de ani, întocmit de istoricul Dumitru Berciu, membru ASSP și director al Institutului de Tracologie. Berciu vorbea despre istoria localității, începând cu mileniul II î.Hr., pe baza descoperirilor arheologice despre culturile locale, populația și urmele de locuire ale zonei, reluând argumente ale sintezei. Berciu identifică,

---

⁶ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 62.

⁷ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 63.

⁸ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 64.

⁹ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 65.

---

pe baza inscripțiilor antice, locul Buridavei în satul vâlcean Ocnîța. În acest context, argumentând faptul că Râmnicu Vâlcea ar avea o tradiție statală și de viață urbană de cel puțin 2000 de ani, Berciu consideră potrivită asocierea numelui Buridavei cu orașul, considerat „continuatorul unor milenare tradiții”¹⁰.

Într-un referat din 9 octombrie 1978, istoricul Radu Vulpe, membru ASSP, comenta o notă a directorului Muzeului Județean de Istorie Vâlcea, Petre Purcărescu, intitulată „Rm. Vâlcea, oraș milenar”, cu conținut similar sintezei. Din această notă, Vulpe consideră că este „esențială localizarea Buridavei geto-dace la Ocnîța și legitimitatea revendicării acestui nume pentru trecutul antic al întregii zone din jurul municipiului R. Vâlcea”, argumentând faptul că în antichitate „Buridava depășea în spațiu punctul său de reședință pentru a se extinde asupra unui larg teritoriu dimprejur, precum dovedește, pe lângă denumirea tribului Buridavenses, și folosirea numelui Buridava de către romani [...] pentru castrul lor din vale, de la Stolniceni”¹¹.

Vulpe continua comentariul său pe baza notei: „Din textul Notei profesorului P. Purcărescu nu pot ști în ce scop a scris-o, dar dacă, așa precum este de presupus, urmărește a fundamenta năzuința locuitorilor și a autorităților din Rm. Vâlcea de a cuprinde și vatra municipiului lor în zona de valabilitate a numelui Buridava, o găsesc foarte justificată”¹². Ulterior, Vulpe consideră că aniversarea a 2000 de ani de la atestarea Buridavei s-ar integra în cadrul celebrării din 1980 a statului dac al lui Burebista și că Râmnicu Vâlcea „are dreptul de a se considera ca moștenitor al acestui nume și ca reprezentant actual al unei multimilinare continuități umane, în mare parte traco-geto-dacă și apoi daco-romană până la istoria bine cunoscută a Țării Românești și până la unitara Românie de azi”¹³. De aceea, consideră că aniversarea Buridavei în cadrul celei a primului statului dac „ar fi un foarte potrivit moment pentru manifestarea identității de semnificație istorică dintre municipiul actual și vechea Buridavă geto-daco-romană”¹⁴.

Bazându-ne pe acest referat, putem afirma că, dintr-o perspectivă cronologică, luând în considerare redactarea sa în 1978, cu doi ani

---

¹⁰ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, ff. 66-67.

¹¹ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980dem, f. 69.

¹² ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, ff. 69-70.

¹³ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 70.

¹⁴ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 70..

înainte de întocmirea planului de măsuri din noiembrie 1980, ideea aniversării ar aparține lui Radu Vulpe.

Un alt referat din 20 ianuarie 1980, al istoricului Dumitru Tudor, membru ASSP, ce argumenta vechimea de 2000 de ani a orașului Râmnicu Vâlcea, vorbea despre colonizarea romană a cetății, a relațiilor bune dintre băștinași și noii veniți, descoperirea în centrul orașului a urmelor unui sat daco-roman și existența inscripțiilor ce atestă prezența romană în zonă. În final, Tudor afirma că este oportună o aniversare dedicată Buridavei: „Consider că inițiativa celor de la Râmnicu Vâlcea de a sărbători bimilenarul romanității și al romanizării din ținutul lor este pe deplin justificată din punct de vedere istoric și național, așa cum s-a făcut până acum la Drobeta – Turnu Severin, Dierna – Orșova, Craiova – Pelendava, Cluj-Napoca, ș.a.”¹⁵.

Favorabil acestei aniversări se declara și Constantin Preda, secretarul Institutului de Tracologie, într-un referat nedatat despre vechimea reședinței vâlcene:

„Ținând seama de numeroasele și importante dovezile arheologice, care atestă, în vatra orașului Rm. Vâlcea și în împrejurimile acestuia, existența unei bogate și îndelungi tradiții de civilizație și de viață strămoșească, municipiul Rm. Vâlcea, care s-a ridicat și s-a dezvoltat în acest colț de țară, cu o remarcabilă locuire și persistență dacică și daco-romană, rămâne moștenitorul de drept al Buridavei de acum 2000 ani. Sărbătorirea a două milenii de continuitate de viață românească în vatra orașului Rm. Vâlcea ar însemna și un omagiu adus marelui Burebista”¹⁶.

Organizarea aniversării Buridavei ținea de aprobarea lui Ceaușescu, însă acesta a preferat să paseze responsabilitatea scriind „Să se discute la Consiliul Culturii și Institutul de Istorie”¹⁷. Întrucât niciun dosar arhivistic ce conține informații despre aniversările jubiliare nu prezintă decizia ulterioară, răspunsul rămâne interpretabil.

Concretizarea limitată a planului de măsuri

În anul 1981, au avut loc două evenimente dedicate cu predilecție Buridavei: organizarea în Ocelele Mari a unei expoziții de obiecte descoperite în cetatea dacică Buridava, așa cum menționează o „Informare” a Comitetului Orășenesc de Cultură și Educație Socialistă

---

¹⁵ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 72.

¹⁶ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 74.

¹⁷ ANIC, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980, f. 58.

din Ocele Mari din luna iunie a acelui an, iar în perioada 1-6 iulie 1981 evenimentul „Buridava – săptămână cultural-artistică”. În cadrul acesteia se organiza o suită de acțiuni menite să popularizeze valorile artistice, istorice, turistice și economice ale județului Vâlcea și ale orașului Ocele Mari¹⁸. Însă aceste evenimente au fost obscure, neintrând în atenția presei locale.

În iulie 1981, au avut loc săpături organizate de către Muzeul județean Vâlcea și Institutul de Tracologie, condus de către Dumitru Berciu, având loc descoperiri precum unelte, arme, podoabe, vase pictate sau lucrute, etc.¹⁹. De altfel, Berciu contribuia personal la organizarea acestora, dedicându-și o mare parte din viață săpăturilor de la Buridava, la care a participat până în 1982²⁰. Într-un interviu acordat ziarului *Orizont*, istoricul afirma că fuseseră descoperite în acea vară un nou sector al palisadei principale a cetății, valuri de pământ care apărau centrul acesteia și noi materiale arheologice precum ceramică lucrată manual și vase pictate. Aceste descoperiri erau considerate „un adevărat tezaur arheologic”²¹. Berciu își manifesta convingerea că rezultatele cercetărilor arheologice „vor dezvălui noi și noi taine ale strămoșilor noștri ce au conviețuit statornicii de milenii în cetatea Buridava de la Ocița”²².

Rezultatele descoperirilor sale au fost concretizate printr-o lucrare intitulată *Buridava dacică*, apărută în 1981, în care este făcut un tablou al vieții economice, sociale și culturale a cetății, dorind să ateste nivelul avansat al civilizației dacilor buridavensi. Într-o succintă prezentare, arheologul Liviu Mărghitan lauda cartea, considerând că era „o remarcabilă realizare a arheologiei românești, o foarte importantă punere în valoare a fondului de antichități păstrate în strămoșeasca vatră vâlceană”²³.

---

¹⁸ Arhivele Naționale Serviciului Județean Vâlcea, Fond PCR – Comitetul Județean Vâlcea, dosar 63/1981, ff. 106-107.

¹⁹ Dumitru Iacobescu – „Noi descoperiri arheologice la Ocița – vechea Buridavă dacică” în în *Orizont*, an XIV, nr. 2087, 17 iulie 1981, p. 7.

²⁰ Buridava, de la misterul dispariției unei părți importante din descoperiri la căutătorii de comori FOTO [adev.ro/qn084t](https://adevarul.ro/qn084t) https://adevarul.ro/locale/ramnicu-valcea/buridava-misterul-disparitiei-parti-importante-descoperiri-cautatorii-comori-foto-1_60002f7f5163ec4271effc1c/index.html, accesat la 06.05.2021.

²¹ Dumitru Iacobescu – „Cetatea dacică Buridava de la Ocița își dezvăluie încă tainele...” în *Orizont*, an XIV, nr. 2089, 31 iulie 1981, p. 7.

²² *Ibidem*.

²³ Liviu Mărghitan – „Dumitru Berciu: Buridava dacică” în *Orizont*, an XIV, nr. 2103, 6 noiembrie 1981, p. 4.

Lucrarea era monografia dedicată aniversării a 2000 de ani a Buridavei, scrisă științific, fără a fi influențată de dacismul epocii. Menționarea la începutul lucrării a faptului că aceasta este dedicată aniversării²⁴, lasă de înțeles că aceasta este monografia plănuită de autoritățile locale vâlcene. Însă, neavând un caracter ideologic, nu poate fi considerată rezultatul unei comenzi politice, ci mai degrabă o prezentare a rezultateelor cercetărilor arheologice desfășurate la Buridava.

Descoperirile lui Berciu, ca și importanța localității Buridava pentru istoria dacilor, au determinat organizarea, în zilele de 14-15 noiembrie 1981, în Râmnicu Vâlcea, a celui de-al IV-lea simpozion național de tracologie, de către ASSP, Universitatea din București și Institutul de Tracologie, cu tema „Geto-dacii din zona Oltului în contextul unității și continuității poporului român”. Simpozionul era considerat „o acțiune importantă în viața cultural-științifică a județului Vâlcea și a întregii țări”²⁵. Pe lângă oficialitățile locale, au fost prezenți cei mai importanți istorici specializați în istorie antică. Primul a fost Dumitru Berciu, având comunicarea „Locul și rolul Buridavei în contextul unității și continuității geto-dacice”, Hadrian Daicoviciu – „Geții și dacii în izvoarele antice”, Gheorghe Bichir – „Continuitatea și romanizarea populației geto-dacice în lumina săpăturilor de la Stolniceni, județul Vâlcea”, Constantin Preda – „Tradiție și adevăr în cunoașterea etnogenezei românești” și Alexandru Vulpe – „Premisele civilizației geto-dacice în lumina descoperirilor din județul Vâlcea”. Comunicările au dorit să evidențieze „vitalitatea populației românești” din județul Vâlcea, ca și importanța descoperirilor arheologice locale. De asemenea, în cea de-a doua zi a simpozionului, a avut loc o expediție documentară la Buridava, șantierul arheologic Stolniceni, Muzeul de arheologie și carte veche Govora și Complexul de artă brâncovenească de la Horezu, în timpul căreia au avut loc dezbateri științifice²⁶.

Expoziția din Ocnele Mari și săptămâna cultural-artistică dedicate Buridavei, ca și simpozionul național de tracologie, sunt singurele evenimente organizate în 1981 ce au o legătură cu cetatea dacică, însă în cadrul cărora nu a fost menționată aniversarea a 2000 de ani a

---

²⁴ Berciu 1981, p. 6.

²⁵ Nicolae Ologu – „Cronica științifică al IV-lea simpozion național de tracologie” în *Orizont*, an XIV, nr. 2105, 20 noiembrie 1981, p. 6.

²⁶ Nicolae Ologu – „Cronica științifică al IV-lea simpozion național de tracologie” în *Orizont*, an XIV, nr. 2105, 20 noiembrie 1981, p. 6.

---

acesteia. Singura legătură care poate fi făcută între planul de măsuri propus în noiembrie 1980 și orice eveniment din 1980 este monografia dedicată cetății, doar prin prisma unei menționări trecătoare a faptului că lucrarea era dedicată aniversării. Prin urmare, planurile de celebrare ale Buridavei nu au avut niciun impact local. Mai mult, niciun număr al ziarului *Orizont* nu menționează aniversarea²⁷, nu a fost organizată nicio adunare populară la care să participe Ceaușescu în 1981²⁸, iar în orașul Râmnicu Vâlcea nu există monumente, exponate sau denumiri de cartiere și străzi care să ateste punerea în practică a propunerilor. Astfel, putem conchide că decizia finală a fost negativă. Din cauza faptului că arhivele de partid nu conțin niciun document care să respingă propunerea²⁹, motivația oficială rămâne la nivelul supozițiilor și este posibil ca punerea în practică să nu mai fi avut loc din cauză că era programată după celebrarea din 1980 a statului dac și, din motive financiare, anul 1981 fiind cel în care regimul ceaușist a introdus politica de austeritate pentru a fi capabil să achite datoria externă a țării.

BIBLIOGRAFIE

Surse inedite

Arhivele Naționale Istorice Centrale, Fond CC al PCR, Secția Propagandă și Agitație, dosar 13/1980.

Arhivele Naționale Serviciul Județean Vâlcea, Fond PCR – Comitetul Județean Vâlcea, dosar 63/1981.

Buridava, de la misterul dispariției unei părți importante din descoperiri la căutătorii de comori FOTO adev.ro/qn084t https://adevarul.ro/locale/ramnicu-valcea/buridava-misterul-disparitiei-parti-importante-descoperiri-cautatorii-comori-foto-1_60002f7f5163ec4271effc1c/index.html, accesat la 06.05.2021.

Iacobescu 1981 – Dumitru Iacobescu – *Noi descoperiri arheologice la Ocnița – vechea Buridavă dacică*, în *Orizont*, an XIV, nr. 2087, 17 iulie 1981, p. 7.

---

²⁷ Vezi numerele săptămânalului local de partid *Orizont*, din perioada 1980-1981.

²⁸ Următoarea sa vizită în oraș va avea loc în 1986.

²⁹ Vezi fondurile CC al PCR, secțiile Cancelarie și Propagandă și Agitație, din 1980 și 1981.

Mărghitan 1981 – Liviu Mărghitan – *Dumitru Berciu: Buridava dacică* în *Orizont*, an XIV, nr. 2103, 6 noiembrie 1981, p. 4.

Ologu 1981 – Nicolae Ologu – *Cronica științifică al IV-lea simpozion national de tracologie* în *Orizont*, an XIV, nr. 2105, 20 noiembrie 1981, p. 6.

Surse edite

Berciu 1981 – Dumitru Berciu, *Buridava dacică*, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, București, 1981.

Papacostea 1998 – Șerban Papacostea, *Clio în captivitate: istoriografia română în perioada comunistă*, în *Revista istorică*, tom IX/1998, nr. 5-6, pp. 241-260.